Advent - Quart diumenge

Per FrancescX el dl., 14/12/2020 - 00:00

2Sa 7,1-5.8b-12.14a-16
Rm 16,25-27
Lc 1,26-38

“Com pot ser, això?”

«No tinguis por, Maria; Déu t'ha concedit el seu favor. Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill-de-l'Altíssim”.

Davant d’aquest anunci, és normal la reacció de Maria i la seva pregunta: *«Com pot ser, això?*" I aquesta pregunta, ve motivada per la dificultat biològica de concebre i engendrar, sense haver tingut relació amb un home.

Però té, també, un rerefons més transcendent: Com pot ser que l’engendrat per ella sigui, ni més ni menys, el *Fill de l’Altíssim*?

I la resposta de l’àngel, insisteix en el que resulta més sorprenent: *“el fruit sant que naixerà l'anomenaran Fill de Déu”*

Maria, des de la seva infantesa amb el testimoni de fe dels seu pares, de la formació, segurament senzilla, que havia rebut i, sobretot, de la seva vivència de pregària amb els salms i amb els textos sagrats, hauria haver captat la grandesa de Déu, l’Altíssim, el Transcendent, el que havia fet grans meravelles en benefici del seu poble al llarg de la història. A la primera lectura ho recordava el profeta Natan al rei David

La senzilla noia d’un poblet insignificant, havia de concebre i engendrar el Fill de Déu? Però Maria, encara que no acabés d’entendre tot plegat, com que sí sabia de la bondat de Déu i del seu amor, va confià en Ell, i va acceptar amb fidelitat l’anunci de l’àngel: *«Soc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules».*

“Déu ha estimat tant...”

En aquests dies que estem preparant-nos per celebrar el Nadal, se’ns mou a fer-nos nosaltres també la pregunta de Maria: *Com pot ser això?*

El plantejament de la pregunta i la resposta que té, ens ha de fer viure tota la seva profunditat. Malament si no ens fem la pregunta, o si la resposta, a força de sentir-la, repetir-la i de fer-ne festa cada any, ens sembla natural, i ens deixa més o menys indiferents.

A més a més, nosaltres, tenim l’avantatge que el mateix *Jesús, el Fill de l’Altíssim, el Fill de Déu*, ens va donar la resposta, en la conversa amb aquell fariseu, nomenat Nicodemus: *“Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna".*

Fills i filles, germans i germanes

O com ens dirà sant Pau en la seva carta al Gàlates: Però *"quan va arribar la plenitud del temps, Déu envià el seu Fill, nascut d’una dona...perquè rebéssim la condició de fills”.*

Com pot ser, doncs, tot això? Senzillament i profunda, perquè Déu ens estima tant, que vol que ens sentim veritablement fills i filles seves, i, per tant, com a germans i germanes, vol que ho visquem amb autèntica solidaritat, tan necessària sempre, i més en aquest temps en el que s’ha anat augmentant tant la desigualtat. Nosaltres no som Déu, per a qui res no li és impossible. Però, viure solidàriament, per a nosaltres, sí que és possible.

Fem-ho, doncs!

ETIQUETES
AMOR DE DÉU FRATERNITAT CONFIANÇA ENCARNACIÓ